

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ: Zelení aktivisté v ruském žoldu

 neviditelnypes.lidovky.cz/politika/zivotni-prostredi-zeleni-aktiviste-v-ruskem-zoldu.A220915_211101_p_politika_nef

16. září 2022

dnes

Občas někdo vysloví podezření, že působení zelených aktivistů nahrává Rusku a Číně a zda jimi nejsou placeni. Dosud se však vše pohybovalo jen v rovině spekulací bez nějakých silných důkazů. Nyní se ale dají tato tvrzení doložit.

Až dosud se podezření o možném financování zelených aktivistů z Ruska omezovala převážně na neurčitá prohlášení. Jako třeba když v roce 2014 šéf NATO Anders Rasmussen tvrdil, že Moskva spolupracuje s ekology prosazující zákaz frakování, aby tak udržela závislost EU na ruském plynu ([zde](#)). Konkrétněji pak o těchto podezřeních informoval o čtyři roky později americký Kongres, když zveřejnil zprávu o tom, že Rusko financuje tamní environmentalistické organizace s cílem ovlivňovat energetickou politiku USA ([zde](#)).

Nyní se ovšem objevily informace o napojení zelených aktivistů na ruské penězovody v souvislosti s nadací Klimastiftung působící v německé spolkové zemi Meklenbursko–Přední Pomořansko. Na ni totiž vloni převedl ruský plynárenský gigant Gazprom 192 miliónů € (zhruba 5 miliard korun). Nadaci politicky „zaštitila“ premiérka země Manuela Schwesigová. Ta tak nyní čelí obvinění, že se její vláda nechala od Rusů koupit, aby jim pod záminkou „boje proti klimatickým změnám“ pomohla obejít americké sankce a prosadit spuštění plynovodu Nord Stream 2 ([zde](#)). Zemský parlament proto spustil vyšetřování zasahující až do nejvyšších pater německé politiky a byznysu. Mezi svědky se má totiž objevit nejen současný premiér Olaf Scholz, ale i jeho předchůdci Angela Merkelová a Gerhard Schröder, a také Putinův důvěrník Matthias Warnig.

Nicméně to není poprvé, kdy Gazprom financoval německé zelené aktivisty. Už před více než deseti lety totiž prostřednictvím společnosti Nord Stream založil ve stejné spolkové zemi spolu s ekologickými sdruženími WWF, BUND a NABU nadaci jinou ([zde](#)). Byť do ní oficiálně vložil v porovnání s nejnovějším případem pouze „drobné“ – 15 miliónů €. Formálně byla založena k „ochraně ekosystému Baltského moře“. Všechny zmíněné ekologické organizace však zároveň dlouhodobě usilují o uzavření německých jaderných a uhelných elektráren ([zde](#), [zde](#), [zde](#)). A tak se přímo nabízí, že ona starostlivost o Baltské moře byla nejspíš pouze „fíkovým listem“ majícím zastřít pravý cíl financování ekologů penězi z Ruska. Odstavením uhelných a jaderných elektráren se totiž otevíraly dveře pro jeho plyn.

Otázkou je, zda jde jen o ojedinělé případy, nebo o onu pověstnou „špičku ledovce“ naznačující, že (nejen) do německých ekologických organizací tekly (a možná ještě tečou) z Moskvy peníze proudem. Pokud by platilo to druhé, daly by se tím vysvětlit některé na první pohled absurdní kroky, které v posledních letech vlády našeho západního souseda na nátlak zelených aktivistů učinily.

Nejvýmluvnějším příkladem je nepochybně rozhodnutí o odklonu od jaderné energetiky učiněné v reakci na katastrofu způsobenou zemětřesením ve Fukušimě. V případě seizmicky klidného Německa je totiž tento krok obdobně absurdní, jako kdyby v Keni přikázali řidičům vozit v kufříku sněhové řetězy, aby tak byli připraveni na sněhovou kalamitu.

Podobně absurdních rozhodnutí jsme však v souvislosti se zelenou politikou zaznamenali celou řadu. A nejen v Německu, ale i v rámci celé EU. On je totiž absurdní už samotný zideologizovaný a překotný přechod od fosilních paliv k „občasným zdrojům energie“ (OZE). Navíc v kombinaci s takovými peckami, jako je třeba direktivní nahrazování aut se spalovacími motory elektromobily, které nároky na elektrickou energii a infrastrukturu jen zvyšuje do

nepředstavitelných rozměrů. A to vše bez jakýchkoliv realistických plánů na to, z jakých stabilních zdrojů (kterými sluneční svit ani vítr vážně nejsou) elektrickou energii získávat.

To celé je zkrátka tak neuvěřitelně hloupé, až člověka napadá, že to mohou prosazovat jenom lidé, kteří buď nejsou „nejostřejšími tužkami v penále“, nebo jsou prostě navedení. Respektive zaplacení. To druhé je podle mne pravdě blíž. Zelený aktivismus se totiž už dávno změnil z dobrovolnictví v dobře promazaný stroj na vydělávání peněz. Což potvrdil třeba i bývalý šéf Greenpeace Patrick Moore ([zde](#)). Kdo však má aktivisty na výplatní listině v tomto případě?

Dle mého soudu patří mezi „sprosté podezřelé“ především Čína. Té totiž náramně vyhovuje, jak celý ten slavný „grýn dýl“ posílá ekonomiku EU i celého „západu“ do kopru a jak zvyšuje závislost evropských zemí právě na jejích technologiích a surovinách. Má de facto světový monopol na výrobu slunečních panelů ([zde](#)), protože plány na jejich produkci na starém kontinentě jsou stále v rovině zbožných přání ([zde](#)). Podobně silné postavení má pak ve výrobě větrníků a technologických dílů pro ně ([zde](#)). A pod palcem má i těžbu kobaltu, lithia a mědi, tedy tří nejdůležitějších surovin, bez kterých není myslitelná realizace ani další vlajkové lodi „zelené transformace“ – elektromobility ([zde](#)).

Takže když se hovoří o tom, že „boj za záchranu klimatu“ je především velký byznys, na kterém se loutkovodiči jeho propagátorů chystají pořádně napakovat, tak se přímo nabízí to, že těmi, kdo tahá za provázky, jsou právě Číňané. Respektive jsou loutkovodiči loutkovodičů, případně loutkovodiči loutkovodičů loutkovodičů. Nejspíš tam však bude těch prostředníků ještě víc.

Samotní aktivisté přilepení k silnici, blokující těžbu uhlí nebo vykřikující, jak jim generace jejich rodičů a prarodičů spalováním fosilních paliv „zkazily život“, pochopitelně vůbec netuší, jak moc jim Číňané fandí. Jsou to většinou mladí lidé, a tedy jednoduše manipulovatelní. Stejně jako němečtí chlapci, kterým nacisté

vymývali mozek v Hitlerjugend a dělali z nich vraždící zrůdy. A podobně jako byli zblblí v 50. letech mladí lidé od komoušů, kteří je oblékli do modrých košil a poslali vyhánět sedláky z jejich statků. Z řady z nich se pak později staly (ne)obyčejné kreatury. Co vyrostete z mladých zelených aktivistů? Doufejme, že ne zelení tyrani...

Kolem sebe neustále slyšíme o hybridní válce a varování před aktivitami proruských dezinformátorů. Někdy je to na místě, jindy jde o pouhou snahu dehonestovat a onálepkovat názorové odpůrce. Nicméně jsem ještě nikdy nezaznamenala, že by se podobně intenzivně někdo zabýval podezřením na financování zelených aktivistů ze zemí nám ne úplně nakloněných. Přitom je zřejmé, že jejich činnost může mít mnohem závažnější následky, než když někdo na webu velebí Putina nebo na náměstí mává ruskou vlajkou. Zažíváme to ostatně právě teď, kdy si ze závislosti na ruském plynu pořádně drbeme hlavu a lamentujeme nad tím, že Putin používá plyn jako zbraň ([zde](#)).

A přitom jsme mu tu zbraň do ruky sami dali...

Kateřina Lhotská